

співробітництво (відзначимо, що тут справді моделюється співробітництво між педагогом і учнем на діяльнісному рівні). Отже, у процесі навчання учень не тільки присвоює функції управління учбовою діяльністю, а й відтворює їх, тобто здійснює зовнішнє управління учбовою діяльністю свого партнера по спільній учбовій діяльності. Інакше кажучи, в деяких ситуаціях учень виступає не лише як суб'єкт учбової діяльності, а й виконує певні функції суб'єкта навчальної діяльності.

Алшевська Дар'я Владиславівна

здобувач вищої освіти

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Дніпровського гуманітарного університету

Казакова Маргарита Ігорівна

здобувач вищої освіти

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Тесленко Тетяна Вікторівна

кандидат економічних наук, доцент,

завідувач кафедри туристичного та

готельно-ресторанного бізнесу

Дніпровського гуманітарного університету

ФОРМУВАННЯ СТАБІЛЬНОСТІ ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ ЗА РАХУНОК ДЕМОГРАФІЧНОГО ФАКТОРУ

Постійний вплив на розвиток туризму спричиняють соціально - демографічні чинники, вплив яких є багатоаспектним. Безпосередньо це стосується кількісних та структурних характеристик населення, серед яких чисельність населення, розміщення його по окремих регіонах, статево-вікова структура (з виділенням працездатного населення), сімейний стан і склад сімей тощо.

По-перше, чисельність та розміщення населення обумовлює безпосередньо обсяг споживчого сектора туризму. Так, зростання населення в світі в цілому та його окремих регіонів прямо пропорційно впливає на збільшення числа туристів. Науковці відзначають, що туристські потоки з регіонів, що мають підвищену щільність населення, більш інтенсивні. До групи демографічних чинників відноситься також урбанізація (збільшення частки міського населення), ступінь якої прямо пропорційна інтенсивності туристських поїздок. Такі демографічні фактори, як зростання населення земної кулі, його нерівномірна щільність і концентрація у великих містах

(урбанізація) призводять до збільшення туристичного потенціалу, посилення міграційних потоків, у т. ч. туристичних [1].

По-друге, статеві-вікова та шлюбно-сімейна структура населення виступають вагомим фактором розвитку туристичної галузі. Тобто, чітко простежується тенденція зміни туристської рухливості залежно від віку, статі та сімейного стану, зокрема найбільшу схильність до активних форм туризму проявляють особи у віці 18-30 років. Проте загальна туристська рухливість людей, як правило, досягає піку в 30-50 років [1].

Динаміка чисельності та складу населення України в наш час характеризується значною мірою невизначеністю: процеси народжуваності, смертності та міграції мають стохастичний характер. На їх перебіг впливає багато прихованих чинників, які складно виявляти та кількісно виміряти. Це означає, що для показників цього типу майже неможливо побудувати абсолютно точний прогноз. Тому під час прогнозування слід враховувати певну величину ймовірності, а також розраховувати відповідні межі інтервалу, в якому власне знаходитиметься прогноз. Причому, існує правило, згідно з яким, чим меншим є прийнятний довірчий інтервал, тим меншою є ймовірність реалізації прогнозу.

Складність процесу розроблення прогнозів такого роду полягає також у масштабності величин, що беруться до уваги для здійснення розрахунків. Тому дослідженням і прогнозуванням демографічних процесів і явищ займаються не лише окремі науковці, але й цілі підрозділи різноманітних науково-дослідних установ. Ця тема є предметом обговорення безлічі з'їздів, наукових конференцій та інших заходів, з приводу цієї проблематики видано чимало публікацій і наукової літератури.

Висновки основних досліджень з цієї проблематики в Україні були розглянуті на Міжнародній науково-практичній конференції «Людський розвиток в Україні: проблеми та перспективи» (2006 р.), Міжнародному семінарі з проблем смертності в країнах колишнього СРСР (2006 р.), Міжнародній науково-практичній конференції «Парадигма соціальної політики України на зламі тисячоліть» (2007 р.) та висвітлені у численних монографіях протягом кількох останніх років.

Зважаючи на науковий доробок та досвід інших країн, фахівці Держкомстату й Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України розробили багатоваріантний демографічний прогноз на основі поєднання різних гіпотез народжуваності, тривалості життя та міграції, представляють так звані «песимістичний» та «оптимістичний» прогнози щодо чисельності населення України [2]. Основний варіант представленого прогнозу представляє найбільш вірогідний сценарій розвитку демографічної ситуації України на період до 2050 р., який може бути покладений в основу державних стратегій соціального та економічного розвитку.

В сучасних умовах науковці наголошують також на необхідності вибудовування засад виваженої післявоєнної демографічної політики в

державі, яка з урахуванням повної відсічі агресору може включати такі напрями:

1. Розробка механізму повернення мігрантів (емігрантів).
 2. Створення умов для відновлення міграційних потоків (іммігрантів), що включають в першу чергу студентів.
 3. Створення робочих місць з високим рівнем заробітної плати.
 4. Розробка механізму забезпечення безпеки населення.
- Реалізація вищезазначених заходів дозволить Україні пришвидшити темпи відновлення на шляху мирного процвітання серед європейських держав.

Список використаної літератури:

1. Немець Л. М., Сегіда К. Ю., Моштакова Н. В. Соціально-демографічні та історико-культурні фактори розвитку туризму. *Культура народів Причорномор'я*. 2009. № 176. С. 145-147.
2. Тесленко Т. В. Проблеми демографічної ситуації в Україні та Дніпропетровщини з урахуванням перспективи демографічного стану на період до 2050 року. *Збірник наукових праць Державного економіко-технологічного університету транспорту : Серія «Економіка і управління»*. Вип. 28. Київ : ДЕТУТ, 2014. С. 262-269.

Богатирьова Тетяна Миколаївна

здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Пріснякова Людмила Макарівна

кандидат психологічних наук, доцент,
завідувач кафедри психології
Дніпровського гуманітарного університету

ВЛИВ ВІКОВОЇ КРИЗИ НА РІВЕНЬ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Умови, в яких перебувають сучасна економіка та політика України, викликають потребу у саморозвитку особистості, її прагнення до самовдосконалення, що є головними показниками особистісної зрілості. На шляху до задоволення цієї потреби формуються життєві цінності та особистісні сенси, які слугують орієнтирами, рушійною силою впродовж усього життєвого циклу. Стрімкі зміни у суспільному житті країни спонукають людину до пошуку шляхів індивідуального розв'язання складних проблем – формування себе як самодостатньої особистості, визначення особистих можливостей і бажань, свого місця у світі, виявлення власних